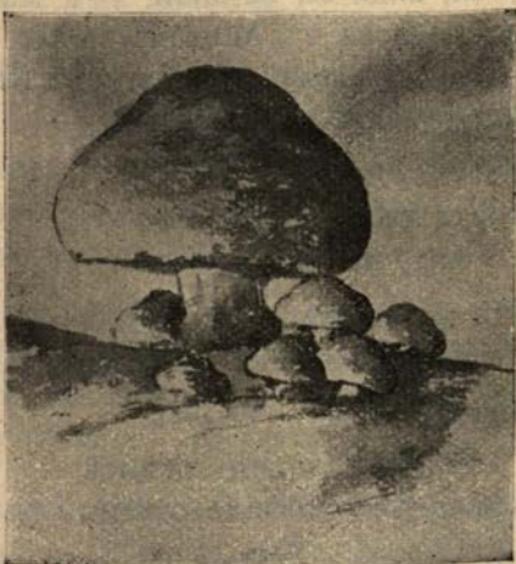

тоя кошница не носи . . .
отърсете се полека. . .

Ягодата, като се силно изчревява.

Какъ? — Това ли е Човѣка? . . .
а ний мислѣхме. . .

— О, отвийте се, дѣца . . .

Момината сълза поглежда срамежливо и кокетливо навежда глава.

Гарванътъ.

— Га-га!

Той безъ пушка е сега.

Жабата, показва се изподъ камъка. Засмѣна.

О, добъръ е той челякъ,
щомъ тоягата му нѣма.

Но — подъ камъка се пакъ
да се спи опасность нѣма.

Тѣй ли, Зайо? — Какъ-какъ-какъ?